

OB 249

12
 21
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320

1. 1. 1.
 2. 2. 2.
 3. 3. 3.
 4. 4. 4.

$$\begin{array}{r} 2.2 \\ 2.2 \\ \hline 4.4 \end{array}$$

18. 10. 1900

من وحدث زبانه خاک بر سر او و طاق خاک بر سر گاه تخمین لفظ همچون آنکه واقع
اولویت محرم از دل شبید آی موده کسی بنیم و خاص عام را در معنی **لفظ** لفظ که آمد کس
مغایبه بودنی بر قاج مغایبه مستعمل گاه اول لفظ مذکور در محل مناسبه مغایبه مستعمل لفظ
اول نور زبان فارسیده استعمال مخصوص بود بر قاج الفاظ و آرد که تمام استعمال آن را در لغت
استفهام آرد اول و دومی محل غریبه سیده هم اول نور اول الفاظک بریده لفظ که در شیخ سعدی آرد ابدی
شیخ سعدی که آند خبر آرد از بیت است اینک معنی حرف بیان در ماقبله اول لفظا مکان معنی
ایضاح محتمله آرد اول نور **طیلم** سخن فرماور در پیش آرد که آی انکس که غنی از این معنی حرف
تعلیل در **فاده** اول که مذکور معنی فاده ابدی که ز **شیخ سعدی** از آند آرد برون سید رخواره
که مکره باشد چه چار سیاه گاه اول نور از مغایبه استعمال اول نور نه کیم بوینک یکی هر چند سیده که از معنی
شیخ سعدی دل دوستان جمع بجز که کج غریبه نمی که مردن برنج بشیخوف ربط ای لفظک مانیسی
ایچون توسط ایدر در معنی **دلی** نایک کسر لفظ مضارع اولنده لفظی آت حاکم را اول نور استعار
بچند بای مکور مغایبه کند لک بای مکور دخی گاه اول نور حال فاده ایدر مذکور آت ماضی اولنده
دخی یکی مغایبه استعمال اول نور معنی اول اکثر ناکید ایچون زیاده اول نور مضارع دوم گاه اول نور حال مکر
حکایت ایچون زیاده اول نور آمد له رفت که ماضی در معنای کتید رکیدی دیگر می آمدی رفت
دیسک معنی کدی ایدر کندی ایدر دیک اول نور لفظ مذکور مضارع اولنده آت حال اولسون
کر که ماضی اولنده حکایت اولسون گاه اول نور ناکید ایچون اولنده بر ناز زیاده ایدر بیتی در بر نای
مذکور که ناکید ایچون اول لفظی اولنده اول نور سید ناکید بعد ناکید اول نور مذکور اولنک اولنده اول
نای ناکید گاه اول نور معنی استمرار فاده ایدر لکن نادر واقع اول نور سرور و حوک شرح کلانده
آت حال والا ایضاً استمرار عبارت شدن حور المنور بر محله آت مذکور استمرار ایچون
اول نور معنی ال و بر بزرگ اکثر معنی ناکید فاده ایدر تفصیل مذکور ک حبلی لازم غفلت و غیبه
شیخ سعدی زبان فارسیده هم لفظی دخی یکی مغایبه مستعمل آرد اول آت موافق یکی نشینک
بر بر به اتحاد و ساز کی محتمله آرد اول نور مثلاً ایچون همه آه همه در بر گاه اول نور که بعضی آت
اولنده ناکید ایچون زیاده ایدر مثلاً ایچون چنان و چنین که آت بشیدر متضمن اول نور
معنی نشین ناکید آرد ایسه ایچون همچون همچین در **شیخ سعدی** زبان فارسیده
دخی برنج مغایبه مستعمل مضارع اول و حدث ایچون **طیلم** جلوه کرد و غنی شد سر تا یاقم اینک

ایکینی در یکی خاک کر تا یاقم معنی دوم خطاب ایچون نشین ایچون کس در دوع ما فاده تونه
مست ای کس تو باده گاه اول نور که مصدر معنی کور **شیخ سعدی** در غنی منور و حدث غنی است
فاده بر کلنک آند نای رسمی اوله حالت اضافنده و حالت توصیفه نایک اول نور نه بر همه کتاب
اول نور اضافنده مثال **شیخ سعدی** لطف تو سیمایه تنی دستی خیال زلف تو مجموعه برنج توصیفه مثال
هر آرد آرد لعل کنده سیده هواز لفظه زکار غنی به پر کاره سود و حوم سر خلیک اکثر محتمله همه
انجی توسل ایچون در وحدت و خطاب اضافت و مصدر ایچون کلور دخی زانده سیمایه حور مجمل
خطا فاحش انجی در فرض ایدر که همه توصیفه غیری معنی آخر فاده ایسه بون که جواب ندر که گاهی
بعضی بیات فایده لکن نایک گاه وحدت گاه خطاب ایچون واقع اول نور همه به اول محله معنی
توسل نجر بر نور کلام خود مقطع اول نور نه توسل ایدر نه کیم بوینک یکی هر چند سیده آند به فاده خطاب
ایچون واقع اول نور **شیخ سعدی** ایچون کس در دوع ما فاده تونه مست ای کس تو باده **شیخ سعدی**
زبان فارسیده مکر لفظی دخی یکی مغایبه استعمال اول نور **شیخ سعدی** نیامد کس اندر چنان که باند مکر لفظ و نام
نیک باند گاه اول نور معنی تعلیل فاده ایدر **شیخ سعدی** حلاست از و نقل کردن خبر مکر خلق باشند
از و بر حذر در مضارع **عاطفه** و غنوه عریبه حرف عطف در با فارسیده دخی حرف عطف در
فارسیده دورت و جمل لفظ اول نور و اول اکثر محله غنوه ثابت اول نور تلفظده و کل فیکل با خود
بر اسکت آخر ساکن اول لفظی آفوه سیمی اسم آخره عطف ایدر و عاطفه نایک قبلنده اول لفظی آفوه
ساکندر مضموم تلفظ اول نور و آو تلفظ ایدر آمد و رفت یکی جا و دل یکی وجه دوم و آو عاطفه
الفه و آو دخی باند نای رسمی و فکوه واقع اول نور مضموم تلفظ اول نور مثلاً لایه احتیاج بود در
کجا لفظی اسم اشارت در قرب ایچون اولنده و آو عاطفه لاحق اوله همه حذف ایوب و آو عاطفه
تلفظ ایدر لفظ که و آو عاطفه نایک بو محله تلفظ اولنما نایک سینه سینه علی آرد ایدر سرور
ایدر سید علی آرد وین لفظده و آو ک کسر لفظده سبب ما بعد نه اولایا مکور نه قبلنده
دیش سرور و حوم که میدان فرک فارسیده ندر شرح کلانده بو عبارت در آیت و در که وین کس اول نور
مقام همه این و من قال لواقع ما بعد لم یوف تحقیق حور سرور ای نه رنده اصابت انجی در قیاس سیده
بنادر ایچون اولد که آت لفظی ایدر لفظی که بر غنی خطاب بر غنی غایب در اول لایه کاف کس لاحق اوله
فاده اولد که کاف فتح تلفظ اولنده حور سرور ای نه سینه ایدر لکن سیمایه بنادر حور و اولد
غایت ظاهر در که آت ایدر لفظک همه مضموم لکن مقایسه نام اولد و ایچون کاف فتح تلفظ کس در آرد

ما بعد تبعیت شرط اولندی ما بعد نده اولاً تا یله پیش خود ساکنند کافده ساکن اولن اقتضا ایدری
بو خود مخالفدر قاعده تبعیت با بعد کجی بر مجله جاز در مثل بعضی الفاظده تخفیف آدایسه اولنده یا خود
آخر نده بر حرفی حذف ایدر اگر اولنده حذف ایدر سه حرف محذوفه فکرة قلا و فک حکتی با بعد
اولاً فک حکتی تابع قلا و فک لفظا کنونیکه شد در یکدر تخفیف کاش اولندن بر همزه حذف ایدر سکون
ایند انتقد اولدوغند و توری کاشک با بعد نده اولانوک حکتی مضموم در کاشی دخی مضموم قلوب
در ر و جیحی ارم بعضی ادوات اولنده مضموم تلفظ اولنده مثلاً آرا رنه لفظ لریک و لدر نیه و آو عا طفسی
اقتضا ایسه همزه مضمومه لری حذف ایلیوب و آو فحله تلفظ ایدر در و رنه در ر بولردخی و کاشک
ساکن فحله تلفظ سبب محاکمه تخفیف اولن قاعده کلیه

اوز همزه مضمومه کاشک تعانه

قام اولدوغی ندر

م

